

LO GERONÉS

PERIÒDICH DE AVISOS Y NOTICIES

PORTA-VEU DEL «CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Gerona.	1 pesseta trimestre
Fora..	1'25 id. id.
Estranger.	1'50 id. id.
Un número 10 céntims	

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ

Rambla Llibertat, 31

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletos, etc., que 's remetin á la Redacció, se 'n donará compte en lo Setmanar,

Any VI.

Dimecres 5 de Abril de 1899

Núm. 251.

REFLEXIONS

Llegim que á Barcelona s' ha constituït una Agrupació monárquica liberal regionalista, formada per importants elements que fins ara havian figurat en lo partit sagasti, com En Joan Maluquer y Viladot, En Boig y Bergadá y altres y altres.

Aquestos senyors, que segons declaracions del primer qu' hem mentat, entenen continuar afiliats al partit que dirigeix En Sagasta, pero volen inocularli la seva regionalista per creure que axí ho exigexen les corrents de la opinió y fins los interessos de dit partit, que no déu consentir que en aquest punt los hi passi al davant en Silvela; se mostren ademés inclinats á les idees autonomistes per les quines diuen haver sentit sempre simpaties y afirman ser en axó los continuadors de les veritables tradicions del partit liberal espanyol.

Aytal fet es una prova de la evolució que s' está operant en lo sí dels vells partits, que necessitan pera rejuvenirse y aguantarse una modificació en los seus principis y procediments y pera lograrla acuden al nostre programa y per lo tant s' acostan á nosaltres.

No cal dir si veyém ab simpatia aytal tendencia y ella suposa ó no un triomf dels nostres treballs y de la nostra propaganda, ja que les corrents de la opinió que 's funda qui 'ls ha produhides som nosaltres y no son ells.

Y aquestes corrents d' opinió, aquestes tendències, s' han produhit en virtut d' una propaganda ferma, constant, convensuda, sense necessitat de concessions de cap mena y sense exigir per part nostre ni 'l més petit sacrifici de conducta ni de principis. Ells venen cap á nosaltres, sense que nosaltres reculém gens mica ni 'ns aturém tant sols pera esperarlos.

¿Han conseguit may tant los qui pera lograr aquest resultat havien emprés una conducta oposada á la seguida pel catalanisme y fins la titllavan d' inconvenient y poch práctica?

No. Y desgraciadament la experiencia ha probat que 'ls que havien emprés altre camí, han sigut los qui, poch á poch y contra sa voluntat de segur, han anat rodolant per la pendent avall, fins á trovarse ells embolicats y lligats de cap á peus ab lo partit al quin havien tingut la pretensió de modificar, sacrificant als interessos d' aquest partit los interessos de la patria catalana y trobantse cada día més allunyats de sos antics companys de causa.

Nosaltres no 'ls hi fem cap càrrech, estém convençuts de la seva bona fé y dels seus bons propòsits: mes creyém que lo succehit es lo qu' havia de succehir, y que han sigut víctimes d' una equivocació generosa.

Quants bons companys, quants amichs de conyacions arraelades hem tingut y tenim lo sentiment de veure apartats avuy de la lluyta activa per la patria, ells que tant havien fet y podrien fer encara per la llibertat de la terra catalana, per la recuperació de sos drets conculcats!

En aquestos assumptos, d' un pas ne vé l' altre, y 'l qui no té la forsa de voluntat pera venser de bonomens los impulsos irreflexius de l' amor propi, després ja no hi es á temps: ha fet tant de camí que li dona ansia tornar enrera.

Perxó, nosaltres, veyém ab tanta satisfacció que se nos acostin los qui sempre s' havian mantingut á distancia nostre, com veyém ab fonda pena que s' allunyan, per poch que s'ia, los que havian format sempre el nostre costat. D' aquells, lo més probable es que un dia ó altre se 'ns ajuntin; d' aquestos, no podém traure la temensa de que cada día s' allunyin més.

Y Catalunya necessita avuy de tots sos fills, y més que més valen.

J. B. y S.

Las informalitats de la Económica de Gerona

Dias enrera ferem menció de lo que vé ocorreguent en la Societat Económica d' Amichs del Pays d' aquesta Ciutat, fent notar que solzament dona fé de vida ab ocasió de l' elecció de compromissaris pera la votació de Senadors, notant de passada de quina manera se convocava als socis pels tres ó quatre que la mangonejan, y deyam que convocan á qui 'ls hi sembla. Feyam una crida á la persona que se 'ns digué era nombrada Director de la Societat, manifestant la esperanza de que empendria la tasca de portarla per bon camí.

Avuy, enterats de las informalitats (ho califiquém aixís per no dalsi un nom més dur, si bé que més apropiat) s' imposa sa disolució, ja que de fet es morta, perque son aquellas informalitats de tal naturalesa, que cridém la atenció del senyor Governador pera que, en us de les seves facultats, posi fi á n' aquest estat de cosas.

Y passém ja á senyalar lo que per més decoro califiquém de informalitats.

En virtut de lo disposat en l' article 12 de la lley electoral de Senadors de 8 de Febrer de 1877, el día primer de Janer de cada any los Directores de las Societats Económicas d' Amichs del Pays tenen obligació de formar y publicar la llista de socis que contin quant menos tres anys d' antiguitat en la Societat, y en cumpliment d' aquesta disposició lo Secretari de la Económica de Gerona (no 'l Director com la lley mana) publicá una llista de doscents cinquanta y pico de noms. ¡Y quina llista!: en ella hi figuran vint y pico de personas difuntas, y dels restants n' hi ha tant sols trenta y pico que tenen sa residencia á Gerona, altres, molts poch, viuen fora, y la major part son socis de mérit y corresponsals. Basta dir que hi figuran tota la llopada de cacichs y caciquets que han remanat per tant temps las cireras en la Diputació y Ayuntamiento de Barcelona.

Mes tot té la seva explicació: faculta la lley pera elegir un compromissari per cada cinquanta socis, y omplint la llista de socis corresponsals y difunts queda la cosa arreglada. Ja ho saben las Societats Económicas: fan socis corresponsals á mitja Espanya, prenen com la de Gerona un acort fixant en sis el número de socis necessaris pera celebrar sessió, y ja está. Aquestos sis senyors se reuneixen quan vé 'l cas y nombran deu, quinze, vint compromissaris; tots los que vulguin: tot dependeix de no estalviar lo nombrament de socis corresponsals y al cap de tres anys se tenen compromissaris pera decantar la balansa cap allí ahont convinga. De no ferho aixís, á Gerona potser podrian arribar tot just á ferne un; y gracias als difunts y corresponsals en nombran cinch.

Aixó de nombrar soci corresponsal es un modo de conferirse títols sense gastar cap quarto. Hem sentit á dir que hi ha soci de la Económica de Gerona que gracias á la esplendidesa que hi hagué en fer tals nombraments, reuneix lo títol de soci corresponsal de vint y tantes de Societats Económicas. Hi ha qui fá col·lecció de cromos; altres ne fan de títols. Sempre ompla y dona llustre.

Tornant á la llista, molts se creuran que aixó d' inclourehi 'ls socis difunts en ella es un càrrech que fem á la Junta de la Económica sense motiu, ja qu' ella no ha de portar un registre de defuncions per anar esborrant als que morin. Mes no es aixís, es un càrrech motivat, en primer lloch, perque s' han esborrat de las llistas noms de socis difunts sense esperar que 's fés reclamació, y si s' han esborrat los uns, podian esborrarse 'ls altres; en segon lloch, perque se continúan noms de personas conegudas quina defunció á tothom consta, y també consta als senyors de la Junta; y, en tercer lloch, perque fins hi figura algun soci qua fá sis anys que 's mort y en tant consta á la Junta la defunció que al cap de poch dias de ocorre-

guda féu constar en acta lo sentiment de la Societat; malgrat aquest acort se continúa son nom en la llista d' aquest any.

La continuació en la llista de noms de socis ja difunts, contrasta ab la pressa que van donarse á eliminar d' ella el nom del Director de la Societat, doctor Viñas, quin nom fou esborrat quan aquest encara vivia; tant que sigué fetxada el día 1er de Janer y lo doctor Viñas morí el día 3 d' aquell mes; lo que proba: ó bé que fou un descuyt lo no continuarlo (cosa que no podém creure tractantse nada menos del propi Director de la Societat) ó bé que la llista no fou feta el 1er de Janer, com en ella consta, sinó després d' ocorreguda la mort de son Director.

No son aquestos defectes los únichs que conté la llista. D' altres n' hi ha, y fem gracia encara de notar las equivocacions de nom y apellidos ab las quinas quedan molts noms desfigurats; deixém apart el cambi de lloch que s' ha fet ab algún nom, anteposantlo á altre més antich en la Societat, y la falta que si nota de socis que ingressaren fá més de quatre ó cinch anys y tenen per tant dret á pendre part en la elecció de compromissaris: y fixemnos sols en la publicació de la llista, ab la quina s' impossibilita l' exercici del dret que concedeix l' article 14 de la lley de 8 Febrer de 1877.

Hem notat ja que l' article 12 de la expressada lley prevé que las llistas deuen formarse y publicarse el día 1er de Janer, y fixa l' article 14 fins al día vint del mateix mes pera que qui 's cregui elector pugui reclamar contra las inclusiones ó exclusiones indedudas de las referidas llistas. Are bé, no sabém que las que 'ns ocupan hagin tingut altre medi de publicació més que sa inserció en lo Butlletí Oficial de la Provincia, y si bé son fetxadas en 1er de Janer, varen publicarse en lo Butlletí del día 20 del mateix mes, es dir lo mateix dia que acabava 'l plasso pera reclamar, fent per tant inútil, com hem dit, el poguer fer cap reclamació. No volém calificar aquest acte, que no s' atrevirian a fer ni 'ls mateixos que 'n materia de elecciones en res reparan. No fem més que consignar el fet, y 'l senyor Governador, á qui cridém l' atenció sobre 'l particular, pendrá las midas que bé l' hi sembli. Si aixó y, tot lo que 'm dit, no ha d' esser prou per anular tals llistas, ni may.

Ja ho hem dit antes; quan en una Societat que té carácter semi-oficial se cometen tals informalitats; quan una Societat falta als Estatuts deixant de celebrar no solzament las reunions setmanals que aquells prevenen, sinó ni una tant sols d' extraordinaria, quan no funciona ni en sa marxa económica, donchs que ni cobra els recibos de quotas dels socis, com fá més de tres anys vé succehit; quan tot aixó ocorre malgrat lo tenir un censor encarregat especialment de vetllar pel cumpliment dels Estatuts, una Societat aixís ha quedat de fet disolta, y deu procedirse á sa reconstitució.

Senyor Governador: V. S. fent us de las facultats que li concedeixen l' article 167 dels Estatuts, es qui deu obrar, fentse càrrech de tots los documents de la Societat. — H.

UN TIMBRE CATALÀ

Avuy que l' idea catalanista s' ha encarnat en la majoria dels habitants de todas las comarcas, y va estenenise y manifestantse pera invadir lo poch que falta perque tot Catalunya en pes tinga 'l mateix sentiment y treball pera la restauració de la nostra nacionalitat; avuy es quan convé més fer activa y enérgica propaganda pels nostres ideals.

No hi ha dubte que per continuarla tal com se va fent, se necessita, sobretot, molts de sacrificis pecuniaris; y aixó, tant per part de las associacions com per part de l' Unió Catalanista, se pot resistir per ara, perque l' abnegació per-

sonal supleix la falta de medis que tenen las referidas societats; pero pot donarse 'l cas que per falta de fondos se tingue de prescindir de portarla a la practica.

Per' evitar aquesta deficiencia y pera poder cumplir totes las necessitats que de moment se presentessin, seria convenient que l' *Unió Catalanista* y las associacions adheridas, contessin ab un ingrés, segur y positiu, que formés un fondo destinat exclusivament a la propaganda catalanista en totes las manifestacions que se creguessen oportunas.

Ja sabem que l' *Unió* no compta ab altres ingressos que las petites quòtas que pagan las associacions, y ab aixó crech que ab prou feyna 'n té pera pagar los gastos de sosteniment; y las associacions tampoch poden ser generosas, perque ab treballs, moltes de ellas, arriban a anivellar anyalment los gastos ab los ingressos.

Tots los individus que perteneixen a associacions catalanistas, fan ja un bon sacrifici al sostenir y pagar la mesada que la societat los hi ha imposat, y aixis no es cas de exigirlosi una nova quòta.

Donchs bé; la manera més fácil pera obtindre ingressos, sense perjudicar a las associacions ni molestar als associats, es crear un timbre postal de cinch céntims que pogués utilitzar-se junt ab lo sello de correus que 's posa pera franquejar las cartas.

L' *Unió Catalanista* podria encarregar-se de fer fer un timbre postal de Catalunya, y enviarne exemplars a totes las associacions, quinias, mitjansant un tant per cent proporcionat, se cuydarian de l' expendició entre totes aquelles personas que, per amor a l' idea ó per gala de catalanisme, volguessen utilitzar-lo en la correspondencia.

Ab seguretat que serian moltíssimas las personas que, tant entre familia com entre companys de causa, ó bé en la correspondencia ab la premsa y entitats catalanas, utilitzarían nostre timbre, no solzament pera contribuir ab cinch céntims a la propaganda de nostres principis, sino també per gust especial en ferho, y pera exhibir la seva partida de baptisme en totes quatre parts del mon.

Los gastos que aixó importaria serian ínfims, perque un sol sello serviria pera sempre, y pera la recaudació del donatiu no tindria de passarse cap maldecap, ja que l' *Unió* tindria 'ls timbres en son poder, las associacions los hi comprarian ab un tant per cent de descompte, y aquestas los vendrian als associats, reintegrantse aixis del gasto y quedantlosi un benefici que seria la part que 'ls hi correspondria pel nou ingrés.

Los catalanistas associats y no associats, no 's ferian esquerps en contribuir ab los cinch céntims, ja que la contribució resultaria voluntaria, y per lo tant podrian utilitzar lo timbre sempre que 'ls hi semblés oportú; y molt seria que entre aquells que n' utilitzarían un de tant en tant, y 'ls que 'n farien us cada día, no se 'n expendissen alguns centenars cada mes, que representarian un ingrés de consideració; y al mateix temps, se propagaria un emblema que iria correguent de poble en poble, proclamant la existencia de la nacionalitat catalana. — P.

NOTES ELECTORALES

Los candidats d' oposició no convinguda que per ara sabem se presentan ó seran votats pels seus amichs y partidaris en la nostre provincia, son: lo senyor Pi y Margall, pel districte de Figueres; lo senyor Quintana, pel de Torroella de Montgri, y 'l senyor Lletget, republicà de la fusió, pel districte de La Bisbal.

La antiga coalició anti-federal del districte de Figueres, aquesta vegada flaqueja. segons dihuen, per la actitud passiva d' alguns elements qu' acostumavan moure 's y treballar molt. No seria, donchs, estrany que la candidatura del polavieji senyor Vilallonga se 'n anés aygua avall, si la promesa sinceritat del sufragi fós una veritat tractant-se de candidats oficials.

Respecte de la Bisbal, la candidatura del senyor Lletget, y més encara la d' un republicà federal, en altre temps hauria pogut donar cuidado. Avuy lluyta ab dos inconvenients principals. Es lo primer, la falta de sentit polítich en los partits republicans del districte, avans poderosíssims: federales y unitaris, per causes d' orde personal, s' han convertit poch menys que en incompatibles y venen de temps, per odi y conveniencia mútues, coaligantse ab elements monarquiehs contraposats. Los compromisos qu' axó ha fet contraure, impossibilitan entre ells tota aliansa seria en lo terreno polítich, donant una preponderancia incontrastable a les qüestions locals. Es lo segon, l' ésser lo districte de La Bisbal, en la actualitat, lo fonament més poderós del caciquisme y de la política menuda de la provincia, la basa més ferma de la aliansa y de la influencia de les dos personalitats que representan aquí als dos partits

centralistes turnants en la governació de l' Estat. Lo cuner senyor Villapadierna, pot estar en conseqüencia ben tranquil: si algú té de surar malgrat de tot y de tots ha d' ésser ell.

Lo senyor Quintana té també dos contres: la de que no 'l poden veure los elements en la provincia governants y la de no comptar ab l' apoyo d' En Sagasta. Si no fós axó, de segur derrotaria al senyor Aldrich, sense gran sentiment dels cacichs de la provincia, que si l' apoyan es per falta d' altre. Además, lo senyor Aldrich es tant informal que en les passades eleccions se va presentar ab l' apoyo dels rouristes; ara poch, va fer en La Bisbal pública professió de fé catalanista, y al present actua de diputat oficial polavieji, inteligencial ab silvelins y puigcerveristes.

¿Quina conducta seguirán los socis de L' *Escut Emporítol* de La Bisbal? ¿Votarán al cunero y castella, lo puigcerveri senyor Villapadierna, en compensació de l' apoyo dels senyors Roure y Camps al senyor Aldrich? De més verdes se 'n maduran.

Alguns suposan que 'l carli senyor Llorens presentarà la seva candidatura pel districte d' Olot. No 'n sabem res de cert; pero estém persuadits que no la presentarà y que, si ho feya, perdria. No están los carlins avuy per avuy en la nostre provincia pera fer equilibris: tenen lo pa ben partit, y en lo terreno electoral, per lo menos, ja no son temibles. Además, la última carta de D. Carles ha simplificat les coses, y permet a molts treballar ab tota llibertat per les seves particulars conveniencias. Lo positivisme ha fet en lo partit carli un esboranch que espanta.

En tot aquest assumpto, lo qui no dona mostres de vida es lo comité polavieji de Gerona. Es una especie de comité d' amagatolis, que no ha fet saber al públich ni la seva constitució ni 'ls noms dels senyors que 'l componen. Tots los seus treballs, que sapiguém, s' han reduhit a anades y vingudes de Barcelona y a pujar y baxar aquí les escales del Govern civil. Ab semblant conducta ferán poca forrolla y poch maldecaps donarán als silvelins y rouristes que ab estreta conxorxa disposan de la provincia. Y axó que 'ls dos únichs candidats oficials que tenen oposició de debó son los dos candidats polaviejins.

A última hora s' assegura que la fusió republicana presentarà candidats en tots los districtes y que també 's presenta per La Bisbal lo federal senyor Robau Donadéu. No creyém que cap logri gran cosa. A Gerona, per exemple, ¿quants republicans unitaris votarán al que 's presenti, si molts d' ells tenen compromisos per l' Herrero?

Valiosos elements del districte de Vich han resolt votar pera diputat a Corts a D. Ramón de Abadal, jove y distingit advocat vigatà y ferm partidari de les llibertats de Catalunya. La seva victoria es segura, si altre cosa no convé als cacichs de Barcelona y, per lo mateix, al Govern de Madrid, que preferiria a qualsevol regionalista d' estar per casa.

També 's presenta la candidatura per la circunscripció de Tarragona, de nostre estimat company de causa, lo senyor Font de Rubinat, persona de molta representació y prestigi, qu' ha desempenyat a Reus, sa habitual residencia, diferents càrrechs d' elecció popular ab aplauso general. Celebreriem sortís elegit.

Pels districtes de Bilbao y de Guernica, respectivament, se presentan candidats a la Diputació a Corts los significats y entusiastes biskaitarres En Sabi Arana y N' Angel Zabalza. Fem vots per son triomf, per més qu' estém convenuts que comensant pel Govern regenerador y seguint per tots los partits polilichs centralistes se 'ls hi fera una guerra a mort.

Noticies

Oficials

AJUNTAMENT. — Sessió del dia 29 de Mars. — (2.ª convocatoria). — Reunits 7 concejals, baix la presidencia del Arcaide senyor Boxa, prengueren los següents acorts:

Aprobar la acta de la sessió anterior.

Id. comptes d' import total 790'88 ptas.

Id. la distribució de fondos del mes d' Abril, que ascendeix a 41 636'74 ptas.

Quedar enterat c' un ofici del Arquitecte manifestant que la casa de D. Vicens Carreras del carrer del Sach pot servir per' escolars fentsi obras.

Donar per rescindint lo contracte ab D. Joseph Puig pel arrendament de la casa y arrendar los pisos primer y segon de ella per' establirhi lo Jutjat de 1.ª instancia, mediant lo pago de 125 pessetes cada mes.

Prorrogar per dos mesos la prestació de serveys del escriptur Sr. Puig.

Han produhit fonda sensació les acusacions que desde les planes de *El Nacional* de Madrid ha dirigit y dirigeix a altes personalitats de la milicia per la conducta seguida a Filipines, un militar que 's firma Capitán Verdades. S' ha constituhit ja un tribunal d' honor de generals pera enten-

dre del assumpto y 's parla de varis desafios. Estém conformes ab la opinió dels periódichs que conceptuan que 'ls tribunals d' honor sols caben en materies que poden afectar lo bon nom de les persones y que s' escapan a la jurisdicció dels Tribunals de justicia, pero no en les que cauen de plé dintre la jurisdicció d' aquestos. De tal modo van les coses en la nostre trista nació, que 'l pays prefereix no obstant que 's constituhexin avuy aquells tribunals, a que sien sotmesos los acusats a la justicia pública, donchs es de la manera que espera veure y palpar algún resultat. Dels escándols de les quintes de Murcia, l' únich resultat positiu fins ara ha sigut lo fallo dictat pel tribunal d' honor del cos de Sanitat militar; dels escándols denunciats de la Diputació de Madrid, res s' ha posat encara en clar per la justicia malgrat lo temps transcorregut desde que foren denunciats; y de l' abús, si altre nom no mereix, de les més de doscentes mil recompenses donades ab motiu de les últimes guerres, ningú se 'n ha preocupat. Hi ha coses que creyém que 'ls Governos no se 'n poden rentar les mans y dexar que les fassin los altres, y menos quan aquestos Governos se anomenan y volen ser tinguts per regeneradors.

— La falta de temps nos priva de donar compte detallat en aquest número de l' aplech patriótic catalanista celebrat lo dilluns darrer a St. Felu de Codines ab motiu de la inauguració de la Agrupació d' aquella vila. A ella forem convidats, assistinthi en representació del Centre Catalanista de Gerona y sa comarca, son vice-president N' Emili Saquer y Olivet, y en representació de Lo GERONÉS, n' Anfós Alsina. Ne parlarém en lo número pròxim.

— La Associació democrática catalanista *Catalunya y Avant*, al participarnos la seva constitució en Barcelona y oferirnos lo seu concurs pera treballar per la llibertat de la Nació Catalana, nos convida a la seva sessió inaugural que 's celebrará lo dia 8 d' aquest mes a les nou del vespre, en lo local de la societat, Flassaders 21, 1.ª. Procurarém estarhi representats, y pot contar desde ara la nova Associació ab nosaltres pera tot lo que puga contribuir a la consecució dels ideals que ells y nosaltres nos proposem.

— Lo día de Pasqua morí a Barcelona lo distingit enginyer de monts N' Andreu Llauredor, molt conegut y apreciat a Gerona per haverhi residit temporada desempenyant lo càrrech d' enginyer de la provincia. Era autor d' una obra molt important y voluminosa sobre aygues y regos. Deu lo tinga al Cel, y acompanyém en lo sentiment a la seva familia.

— Nostre colega *El Heraldo de Gerona* diu que l' Ajuntament té 'l proposit de crear un càrrech de celador d' obras y aplaudeix l' idea. Creyém que s' ho pren de bona fé y per aixó no es estrany que ho aplaudeixi; de no ésser així veuria que lo del tal celador, ab seguretat que no tindrà cap més objecte que crear un nou empleo per' afavorir algún amich, perque en assumpto d' obras continuarà tothom fent, si no lo que vol, poch menos que aixó. Deu ignorar *El Heraldo* que fa molts anys que va manarse que tots los propietaris debían cambiar lo sistema de canals per canaleras al fer obres, y vegi quants n' hi ha qu' encara están per cumplirho y cuidado que entre ells hi ha concejals.

— Desde 'l primer d' aquest mes y durant los mesos d' Abril, Maig y Juny, aplicarán totes las estacions telegráficas espanyolas al cobro de las tassas dels telegramas internacionals l' equivalent de 1'20 pessetas per franch.

— Ha sigut nomenat Rector de la Universitat Catalana lo Catedràtic de Historia Universal D. Joaquín Rubio y Ors, patriarca de las lletres catalanas.

— Ha deixat de publicarse lo periódich carli d' aquesta ciutat *El Norte*. Ho sentim.

— Desde 'l primer de mes queda obert al públich una altre linea telegráfica entre Barcelona y París que passa pel Perthús, assignantseli un aparato Hughes, essent quatre ab aquesta las comunicacions entre Barcelona y París.

— Se han celebrat en aquesta ciutat ab la solemnitat de costum y sense el més petit incident, las funcions de Setmana Santa. Las professons luhidíssimas y particularment la de la Confraria de la Puríssima Sanch, en la quina s' ha restablert en part la costum de fer sortir cada gremi lo seu respectiu misteri. Lo Ajuntament ha fet un paper molt trist, donchs que assistiren quatre concejals a la funció de Quaranta Horas y dos y tres respectivament a les funcions del Dijous y Divendres Sants. ¿Qué fan aquells catòlics per excelencia ó siguin els carlins? Ni un ha assistit a cap funció. Creyém que a las funcions aquestas, ó l' Ajuntament hi té d' assistir en pes ó no hi ha de anar ningú. Per enviarhi dos concejals y quatre municipals val més que no hi vagi.

— S' inaugurá la setmana passada lo nou alumbra elèctric de las Ramblas. La llum resulta molt ben distribuïda per lo que al paseig se refereix, mes tothom lamenta lo poch acert en la colocació dels dos focos posats als extrems, ja que podian colocarse en lo mateix puesto dels antics y així quedavan iluminats los carrers de l' Argenteria y Bexada del Pont.

— Formant lo volum VII de la biblioteca que ab lo titol de « Folk - Lore Català » edita lo benemérit Centre Excursionista de Catalunya, nostre estimat amich colaborador y company de causa En Joan de Porcioles ha donat a llum unes « Notes Folk - lóriques de la Vall d' Ager », opuscul de 50 planes quina lectura recomaném als nostres abonats.

— Los dies 22, 23 y 24 d' aquest mes, se verificará una peregrinació a Montserrat, que promet ésser molt brillant y concorreguda, ab motiu d' inaugurarse lo Quart Misteri de Dolor, construït en lo camí de la Cova de la Verga, y costejat per las Associacions catòlicas del Bisbat de Barcelona.

— Lo Dimars de la present setmana visitaren la nostre

los distingits munismàtics roselloneses senyors Ma-
scol y Puig y l' dimecres lo general Herson, governador
militar de Perpinyà.

Hem rebut un tomet contenint treballs en prosa ori-
ginals d' En Rómul Sellarés, del quin donarem compte oportu-
nament en la secció de llibres rebuts

També la casa editorial d' En Lluís Tasso, de Barcelona,
ha enviat un interessant catàlech de les obres publica-
des per la mateixa, a la quina (carrer del Arch del Teatre,
21 y 23) poden ferse directament los pedidos ab tal qu' aques-
tes pugnin de dos pessetes per amunt.

Es notable lo número corresponent al Dijous Sant del
periòdich de Madrid *La Informació*, no solzament pel text,
sinó als misteris relligiosos de la setmana, sino a més
als gravats que porta, un d' ells copia en gran tamany del
celebrat cuadro de Rafel *El Pismo de Sicilia*, tirat a part
com a regalo a sos llegidors.

Los periòdichs francesos donan compte dels ensaigs
fets pel telegrafo sense fil y los felissos resultats que ha do-
nat. Los experimentos s' han fet a través del canal de la Man-
cha, establintae una estació a *Wimereux* (Fransa) y un altre
a *Foneland* (Inglaterra) distant una d' altre 30 kilòme-
tres. La Comissió que ha fet los experiments ha enviat des-
de Inglaterra als Ministres de Marina, Guerra, y Comers de
Fransa lo primer despatx pel telegrafo sense fil. L' inven-
tor es M. Marconi, jove de 24 anys escassos. Aquest invent
està deatnat a promoure una verdadera revolució dins la
telegrafia eléctrica.

LLIBRES REBUTS

RESUME DA HISTORIA DE GALICIA, per Florencio Vaamon-
de. — A Cruña; Impr. de Carré, 1899. — Un volúm en 16^a de
172 planes. Preu 1' 50 pessetes.

En altre número indicarem lo difícil que es escriure un
compendi qualsevol. En aquesta opinió ns aferma lo llibre
del senyor Vaamonde. Per ell es impossible formarse con-
cepte de la Historia de Galicia: los tres llibres que a n' ella
se dedican parlan sols de lo que n' podríam dir historia ex-
terna: de lo que ha sigut y es lo poble gallego, de tot lo que
té o ha tingut de diferencial y propi; creencies, institu-
cions, costums, sentiments, arts, etc. no n' diu res. La enu-
meració per demés concisa y deslligada dels successos, con-
fón al lector y li priva de ferse càrrech de la seva veritable
significació y de la seva importancia y transcendencia.

Quelcom d' axó ha regonegut l' autor al adicionar a la
obra un quart llibre, al nostre entendre més ben fet que 'ls
anteriors, que conté un resum de la literatura gallega. Ab
ell s' ompla un dels buyts senyalats, lo referent a la llengua
gallega y a son conreu literari.

Pero, lo més interessant de la obra son les notes relati-
ves al mateix llibre quart, ahont se troban breus noticies
biogràfiques de quasi bé tots los escriptors en llengua galle-
ga y mostra de les seves produccions, y ahont apunta ab
més virior lo sentiment patriòtic y l' alé de renaxensa que
somou avuy a Galicia com a totes les antigues nacionals
de la península ibérica.

D' aquest alé de renaxensa n' es una mostra 'l llibre del
senyor Vaamon de, escrit en gallego, y per ell lo felicitem,
donantli les gracies per l' exemplar qu' ha volgut dedi-
carnos.

TREBALLS LLEGITS EN LA SESSIÓ INAUGURAL DE LA
ASSOCIACIÓ ESCOLAR CATALANISTA RAMÓN LULL, QUE TINGUÉ
LLOC EN LO DIA 20 DE NOVEMBRE DE 1898. — Barcelona.
Imprenta de Badia, 1899. — Opúscul de 32 planes en 8.^a

Per motiu d' estar vigent la censura militar s' ha retar-
dat fins ara la publicació d' aquest folletó, que conté la Me-
moria llegida pel secretari don Narcís Serinyà, lo discurs
del president de la Associació N' Emili Vallés y 'l de gra-
cies d' En Jaume Algarra y Postius. Tots los treballs respi-
ran amor a Catalunya, y es digne de particular menció lo
del senyor Vallés que desenrotlla 'l tema de la decadencia de
la patria catalana y dels agravis per ella rebuts, clamant ab
viror y valentia per la seva liberació próxima.

LE JOURNAL DES PYRÉNÉES-ORIENTALES. — Lo fasci-
cle 31, corresponent al mes de Mars, d' aquesta important
revista que s' publica a Perpinyà, conté lo següent sumari:
Le Page de la Reine Yolande, per Joseph Payret; *Seul*, per
Frédérich Saïsset; *Ephemerides locales*; *Galerie Roussillo-
nnaise*. — *M. Gabriel Baille*, *M. Casimir Baille*, *Le général
Miquel de Riu*; *Bibliographie Roussillonnaise* (suite), per
Pierre Vidal; *Sonnets* per Aimé Camp; *Origines historiques
des rues de Perpignan* (suite), per Jean Guibeaud; *Endevinat-
les*; *Notes historiques*. — *Les rois de Majorque*, per J. Fal-
guere; *Contes y riales*.

Publica axis mateix los retratos de Mr. Gabriel Baille,
director del Conservatori de Perpinyà, el del seu fill M. Ca-
simir Baille, autor de l' òpera *Angelus* estrenada el dia 2 de
Mars en lo teatre de l' Opera-comique, y el del general Mi-
quel de Riu, mort a Perpinyà el dia 1er de Mars. — Una vis-
ta de *lo Cour de la Citadelle de Perpignan*, *Ancien Palais
des rois de Majorque*.

SECCIÓ LITERARIA

EN L' ESTABLIMENT

Mademoiselle Lucile està enfadada; està enfadada per-
que neva, porque fa mal temps..... y la pobre mademoiselle

Lucile no sab que fer. Jo tampoch sé que fer. Are estich mi-
rant las bolvas de neu que cauhen compactes, y.....

— Mademoiselle Lucile poséuse al piano.

— Sí, es veritat, poséuse al piano, mademoiselle.

Lo que parla aixís es un malalt qu' està al costat meu:
la tísis ha comensat en ell sa obra destructora y pera repa-
rarlo l' han fet venir aquí a fer *une cure d' air*: també ho
està mademoiselle Lucile: aquesta ab sos dits magres co-
mensa lo preludi de Sanson y Dalila: tots los malalts ven-
nen al saló, tots l' escoltan; mademoiselle Lucile s' sent ins-
pirada, s' exalta, sos dits corren pel teclat unas vegadas ab
fúria altres suàument, y tots los malalts quedan admirats.

— Mademoiselle os agrahím lo bon rato que.....

Tots ho deyan a coro: la demoiselle, cansada, anava ja
a deixar lo piano, quan arriba lo metje, un parisién alt,
recte, ab la levita creuhada, y ab una cara mitj enfadat l'
hi diu:

— *Ce n' est pas bien, mademoiselle.*

L' espectáculo al caure aquestas paraulas es general:
tots se miran uns ab altres y fixan la vista en lo doctor:
aquest lanca d' una revolada lo piano y dirigeix una mira-
da d' ira a la demoiselle, mentras aquesta corre a güarirse
al costat de la seva mare a punt de plorar.

— Quin home tan brusco! m' exclamo jo.

Silenci sepulcral: lo metje es lo metje, l' *ave fénix* de
tots, lo qui 'ls ha de resucitar, los ha de tornar en plena
vida; per aixó ningú diu res y casi s' conservan algún rato
ab los ulls baixos com uns culpables..... Lo doctor crida a
la mare de la senyoreta y s' tanca ab ella..... Allavors s'
alsan los ulls y tots comensan a criticar aquella mare que no
té prou cuydado de la seva filla: no, la noya no devia to-
car lo piano..... y un catedràtic de la facultat de Cièncias

de Rouen nos explica lo perillós qu' es fer una grossa fatiga;
ell tampoch ne vol fer cap, porque també està atacat de la
malaltia..... Y comensa a explicarnos totes las fases d'
aquesta y aviat es un coro universal de planyos: arriba lo
doctor ab la Lucile y la seva mare al darrera, y comensa
per renyar a tots.....
— No, si parlan aixís no faré cap visita demà; ja estich
cremat de tots vostés; sobretot de madame Aubrán..... y
condempnaré a la vostra filla al llit, si hi torna.....

Aixó cau a tots com una bomba: sí, té rahó lo doctor.
Ningú vol parlar dels seus mals, no s' en parlará may més.
Lo catedràtic va a amagarse en un cantó del saló com si
fos culpable de totes aquellas iras.

— No sé qué farém, diu una senyora; ens hem de dis-
traure, y.....

— Pero aquesta madame Aubrán, no ho heu vist?

— Oh sí, es boja, ben boja; aquesta pobre Lucile se mo-
rira.

— Sí, y l' altre dia va tocar tot un acte de l' *Herodia-
de*. No ho sap pas lo doctor.

— Oh, si ho sabés..... Donchs jo l' hi diré: comprenen
madame, que aquesta pobre noya de divuyt anys..... en lo
período que s' trova..... Deu m' en reguart; si jo tingués
una filla.....

— Vaya unas murmuradoras! salta lo catedràtic de
Cièncias, tot revifat. Comprenen, senyoras que aquesta ma-
dame d' Aubrán no sabia qué.....

En aixó una discussió fortíssima s' aixeca entre las se-
nyoras; madame d' Aubrán té las sevas partidarias y anti-
partidarias; una madame molt decidida diu a una altre qu'
ella en vista de las disposicions musicals de mademoiselle
Lucile té la culpa de.....

— D' haverla excitada a tocar, voléu dir?

— Sí senyora, y ho dich porque tolas vostés ho sàpigan.
La senyora, l' altre, no va parar fins que la noya, pobrela,
va tocar; qué volian que fes la pobre madame Aubrán!.....
Es clar!

La porta, obrintse bruscamment, lo doctor va tornar a
trobar sos malalts en delictes: quina cara, Deu meu: se di-
rigeix al mitj del saló y 'ls hi diu ab vehemencia, si tots es-
tan revolucionats en aquest dia; s' enhardeix més, y anun-
cia francament que si no atenen a sas prescripcions se n'
anirà del establiment.

— Nó, doctor, vos creurém; fá un.

— Vos creurém; fan tots.

— Son las senyoras que.....

— Las senyoras? fá lo doctor..... y 'ls senyors? No,
francament, es insoportable.

Altre vegada lo silenci sepulcral; alguns ploran: lo doc-
tor se posa a parlar ab un, y al cap d' un rato surt y jo l'
segueixo.

— Veyéu, me fa éll, un cop afora, aquestos malalts s'
han de portar aixís; lo metje ab ells ha de estar sempre se-
rio: avuy no sé que tenen, pero jo vos asseguro que ab un
régimen aixís ne surten molts. No ho tornarán a ferho més.
No vos ha semblat qu' era un dolent? Y no obstant soch
molt bo per ells; teniu, aquesta mademoiselle Lucile me
trenca el cor!... La vuy curar y la curaré; no l' hi convé
cansarse d' aquesta manera, y, certament, la seva mare
no sé com... Teniu, quan parlo d' ella no sé lo que m' pa-
ssa. Soch jove y solter, sí, y si cura, vos asseguro, si cura...
— Vos hi casaré.

— Perqué no?... Pero ha de curar primer y curará.

Lo doctor me pren per la ma y me convida a fer una
absinthe: jo me 'l miro y veig que casi plora. Procuo dis-
treure 'l parlat d' altres coses.

Pero, quins misteris passan a n' aquesta vida, ¿no es
veritat?

FRANCISCO BOSCH Y ARMET.

Prats de Molló, Hotel Pompidor, 40 Mars. 99.

* * *

De pur amor, ma Vida,
no n' es preuhada font
la llaga sagnejanta
que us van obrir al cor?

Los Serafins que us cercan
hi beuhen nit y jorn;
les verges, que hi somnan,
no saben altre lloch
hon sadollar els llavis
quan tenen set d' amor.

També, ma dolsa prenda,
vull beure d' eixa font,
mes, com més bech, m' abrusa
encara més el foch:
donáume amor ma Vida,
donáume amor ó mort!

Si més de set m' abruso
com més bech del amor,
ell sia, donchs, la flama
que m' purifique 'l cor.

ANTONINO VIVER.

FLORS D' AMETLLER

(ÍNTIMAS)

Lo sol se pon. La mar endormiscada
va desplegant onada tras onada
son mantell esplendent;
y a la pàlida llum de las estrellas,
perlas del cel, que brillan igual qu' ellas,
comensa son cantar etern y bell.

Miréula al lluny, com resplandint serena
que lenta y dolsament sobre l' arena
s' exten escumejant...
al juntarse allá al lluny ab l' estalada
sembla una immensitat enamorada
d' un' altre immensitat.

¡Qu' hermosos mar y cel! ¡Quina abarrassada
més estreta la seva, ma estimada!
¡Qué etern es son petó!...
Ah!... Quí pogués com ells, ma bella aymia,
no separarse may, ni nit ni dia
y estar sempre abarrassats... cor sobre cor!.....

EDUART GIRBAL JAUME.

SECCIÓ COMERCIAL

Mercat de Gerona del dia 1 d' Abril

Especies	Mesures	Pessetes
Blat	QUARTERA DE 80 LITRES	18'00
Mestall	»	16'00
Ordi	»	9'50
Ségol	»	14'00
Civada	»	8'00
Besses	»	15'00
Mill	»	17'00
Panis	»	18'00
Blat de moro	»	12'50
Llobins	»	9'50
Fabes	»	13'50
Fabó	»	14'50
Fassols	»	22'00
Monjetes	»	22'00
Ous	Dotzena	00'90

SECCIÓ RELIGIOSA

Santoral

Dijous 6. — St. Celesti y S. Cels.
Divendres 7. — St. Epifani.
Dissapte 8. — St. Albert y St. Edest.
Diumenge 9. — Sta. Casilda y Sta. Maria Cleofé.
Dilluns 10. — St. Ezequiel.
Dimars 11. — St. Lleó.
Dimecres 12. — St. Juli y St. Victor.
Dijous 13. — St. Hermenegild y St. Justí.
Divendres 14. — St. Telm y Sta. Dominna.
Dissapte 15. — Stas. Basillisa y Anastasia.

Quaranta Hores.

Dels dies 6 al 9 en la Iglesia de la Mercè; dels 9 al 15 en
la de les Adoratrices.

Gerona. — Establiment tipogràfic de Pacia Torres.
Piazza de la Constitució, 9.

Guía del viatger en la Comarca

Amer. — Estació fèrrea. Ferrocarril de Gerona á Olot y carretera de Sta. Coloma á Olot y de Gerona á Anglés á 18 k^m. de Gerona.

Anglés. — 14 k^m. de Gerona. (Vegis lo dit referent á Amer).

Arbucias. — 36 k^m. de Gerona. Carretera de Hostalrich á Sant Hilari Sacalm.

Armentera. — 27 k^m. de Gerona. Prop la carretera de La Bisbal á Figueras.

Bagur. — 44 k^m. de Gerona. Carretera de Gerona á Palamós per La Bisbal y Tramvia de Flassá á Palamós. Camí vehinal desde Palafrugell. Població marítima.

Banyolas. — 14 k^m. de Gerona. Carretera de Gerona á Olot. Ayguas sulfurosas.

La Catalana. — Ferreteria, quincalleria y merceria. — Mercadal 7 y Plassa de la Constitució 1.

Besalú. — 41 k^m. Carreteras de Gerona á Olot y de Figueras á l' última població.

Blanes. — 32 k^m. Estació en lo ferrocarril de T. B. y F. Banys de mar.

Cadaquers. — A 54 k^m. Camí vehinal desde Rosas. Banys de mar.

Caldas de Valavella. — 16 k^m. Estació en lo ferrocarril de T. á B. y F. Carretera desde Llagostera. Ayguas termals. Establiment del Srs. Prats y fill. — *Vichy Catalá.* — Cotxes de abdos establiments á tots los trens.

Calonge. — 27 k^m. Carretera de Sant Feliu de Guixols á Palamós.

Camprodón. — 59 k^m. Per Vich y per Olot passant per Sant Joan de las Abadessas.

Cassá de la Selva. — 12 k^m. Estació en lo ferrocarril de Gerona á Sant Feliu de Guixols y carretera de idem.

Castell d' Aro. — 25 k^m. (Id. anterior).

Castelló d' Ampurias. — 41 k^m. Carretera de Figueras á Rosas.

Figueras. — 32 k^m. Estació ferrocarril de T. á B. y F. Carretera de Barcelona á la Frontera y limit de la carretera de Olot, La Bisbal y Rosas.

Gerona. — Capital de Provincia. — Audiencia. — Juztat de 1.ª instancia. — Sucursal del Banch d' Espanya. — Institut de 2.ª ensenyansa. — Museo provincial. Estacions dels ferrocarrils de T. B. y F., de Amer y de Sant Feliu de Guixols.

Fonda Peninsular (Antiga de St. Antoni). — Carrer Nou.

Café Norat. — Rambla de la Llibertad.

Encesa y C.^a, en comandita. — Farinera. — Carretera de Barcelona.

E. Barangé y fills. — Fábrica de sabó á Gerona, Granollers y Barcelona.

Pérez, Sauri y Noguera. — Fabrica de ciments y cals hidráulica. — Industria 2.

Fills de Esteve Garriga. — Magatzems de vins y arros. — Carretera de Sta. Eugenia y Plassa del Marqués de Camps.

P. Lliurella y C.^a — Mechero GOLDEN. — Industria nacional. — Fabricació de manguitos pera incandescencia per gas. — Plassa del Oli, 6.

J. O. Carbó. — Camiseria y confecció de roba blanca per senyora. — Plateria 30. — (Quatre cantons).

Sahiet y C.^a. — «La Gerundense». — Fábrica de paper continuo.

Succesors de Pau Cassá. — Gran magatzem de paper pintat pel decorat de habitacions. Gran varietat de motlluras. — Constitució 11.

Hostalrich. — 30 k^m. Estació ferrocarril de T. á B. y F. y carretera fins á Sant Hilari.

La Bisbal. — 27 k^m. Estació Tramvia Flassá á Palamós. Carreteras de Gerona, Figueras y Palamós.

La Escala. — 32 k^m. Carretera de La Bisbal á Gerona y de la estació de Sant Jordi per Verges. Banys de mar. Ruhinas de Ampurias.

La Junquera. — 47 k^m. Limit en la carretera de Barcelona á Fransa. Banys de la Mercé. (Ayguas sulfurosas).

La Sellera. — 16 k^m. Estació ferrocarril de Gerona á Olot, carreteras de Sta. Coloma y de Gerona á Olot.

Llagostera. — 24 k^m. Estació ferrocarril Sant Feliu de Guixols. Carreteras á id. y á Caldas de Malavella.

Llansá. — 41 k^m. Estació ferrocarril de T. á B. y F. Banys de mar.

Lloret de Mar. — 32 k^m. Carretera á la estació de Blanes, y carretera fins á Tossa.

Massanet de Cabrenys. — 54 k^m. Carretera desde Figueras.

Olot. — 48 k^m. Carreteras á Gerona, Figueras, Sant Joan las Abadessas y Sta. Coloma de Farnés.

Palafrugell. — 41 k^m. Estació Tramvia Flassá á Palamós y carretera de Gerona á Palamós.

Palamós. — 44 k^m. Estació del Tramvia de Flassá, limit de las carreteras de Sant Feliu y de Gerona.

Rosas. — 44 k^m. Carretera de Figueras. Banys de mar.

Sant Feliu de Guixols. — 36 k^m. Ferrocarril fins á Gerona: carreteras á Gerona y á Palamós. Establiment de banys de pila y oleatge.

Sant Hilari Sacalm. — 38 k^m. Carretera á la estació de Hostalrich y á Vich. Ayguas acidulo-carbónicas.

Sant Pere Pescador. — 27 k^m. Carretera que surt de la estació de Sant Jordi.

Sta. Coloma de Farnés. — 20 k^m. Carretera desde la estació de Sils (T. á B. y F.) y carreteras á Gerona, Olot y Barcelona. Ayguas termals.

Torroella de Montgri. — 32 k^m. Carretera desde la estació de Verges y desde Gerona. Banys de mar al Estartit.

Tossa. — 41 k^m. Carretera desde Lloret de Mar.

Vidreras. — 34 k^m. Carretera desde la estació de Sils y carretera desde Llagostera.

Viladrau. — 50 k^m. Camí de ferradura desde Sant Hilari y carreteras desde Vich y estació de Banyá. Hotel Cambrinus. Centre de excursións al Montseny.

Banch Vitalici de Espanya

LA PREVISION

BANCH VITALICI DE CATALUNYA

Companias de segurs sobre la vida reunidas
Carrer mple 64, BARCELONA

CAPITAL SOCIAL 15.000.000 DE PESETAS.

Reservas en 31 Desembre de 1896 9.235,908'05 pts.

Capitals assegurats desde la fundació de las C.^{as} fins al 31 Dbre 1897. 203.-80,352'95 »

Pagat per sinistres, pólissas vensudas y altres comptes fins igual data. 13.382,881'61 »

Delegat general en la Proviucia

Joseph Coderch y Bacó

Agents en la Capital

Toribi Corominas. — Narcis Boadas

DENTÍFRIC ROCA

AL SALOL

El més higiènic y poderós antiséptic per evitar las caries y demás enfermetats de la boca.

Vide Non de Kola del Dr. Roca. — Tónico neurasténic, regulador del cor, excitant del sistema muscular y aliment d' ahorro.

Vi Iodo Tánic del Dr. Roca.

Vi Iodo Tánic Fosfatat del Dr. Roca. — De millors resultats que l' oli de fetje de bacallá, y de gran utilitat per combatre l' escrofulisme, afeccións del pit y reumatisme.

Tots los vins son á basse de Jerez y Malaga legitims

De venda á casa l' autor

LABORATORI Y FARMACIA DEL DR. ROCA

(antiga del Dr. Ameller)

Cort-Real, 4. — Girona

LO GERONÉS

PERIÓDICH PORTA-VEU

DEL «CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»

Redacció y Administració: Rambla de la Llibertat 31

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Govona	1 pesseta trimestre	150 pesseta trimestre
Fora	125 id. id.	0'10 id. id.
		Un número sol.

CORREUS

Entradas

Madrid	9'30 mati.
Barcelona	9'30 m. y 5'45 t.
Fransa	7'30 m. y 3'20 tarde
Puigcerdá y Ripoll	5'30 m.
Olot y sa línea	5'30
S. Feliu de Guixols	6'21 m. y 2'11 tarde
Amer y sa línea	6'30 m.
S. Aniol y sa línea	7'00 m.
Estanyol y sa línea	7'00 m.

Sortidas

Madrid	2'30 tarde.
Barcelona	6'30 m. y 2'30 tarde.
Fransa	8'30 m. y 5 tarde.
Puigcerdá y Ripoll	11'00 m.
Olot	11'00 m.
S. Feliu de Guixols	9'06 m. y 5'35 tarde
Amer	10'00 m.
Sant Aniol	10'00 m.
Estanyol	10'00 m.